

تاریخ دریافت مقاله: ۹۱/۲/۱۱

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۱/۹/۶

فضاهای عمومی شهری، تحقق تعاملات اجتماعی در بافت‌های تاریخی

(نمونه موردی: شهر قدیم لار)

محمود محمدی*
مريم عظيمي**
حامد مقدم***
مجتبی رفیعیان****

چکیده

نادیده گرفتن ارزش‌های فرهنگی - تاریخی بافت قدیم شهرها، سبب اقدامات مرمتی صرفاً کالبدی و بی‌توجهی به ابعاد اجتماعی آنها شده است. در ادبیات شهرسازی، فضاهای عمومی شهری، بستر روابط اجتماعی ساکنان شهرها، به‌شمار می‌رود. بنا براین، رویکرد مقاله حاضر، احیای بافت‌های تاریخی و تأکید بر فضاهای عمومی شهری آمیخته با ابعاد اجتماعی آنهاست. این مقاله، با هدف ارزیابی تعاملات اجتماعی در فضاهای عمومی شهر قدیم لار، تلاش کرده تا نقاط ضعف و قوت آنها را شناسایی کند و راهکارهایی مؤثر را برای بهسازی آنها ارائه دهد. ماهیت پژوهش، کاربردی و روش انجام آن، توصیفی - تحلیلی است. گردآوری مطالب، براساس مطالعات اسنادی، پرسشنامه استاندارد «PPS» و مشاهده مستقیم است. در روند تحلیل و ارزیابی پژوهش، از آمار توصیفی و استنباطی نیز استفاده شده است.

نتایج آزمون «T»، تک‌نمونه‌ای را نشان می‌دهد که تعاملات اجتماعی فضاهای نمونه موردی، پایین‌تر از میانگین نظری ($0.75 > 0.7095$) است. از سویی، برای مطالعه دقیق‌تر، فضاهای عمومی سی و چهار گانه شهر قدیم لار، به هفت دسته کارکردی بخش‌بندی و میزان بهره‌مندی آنها از اجتماعی‌پذیری، بررسی شدند. نتایج، بیانگر آن است که فضاهایی با کارکرد خیابان، از بالاترین و پاتوق‌های محله‌ای، از پایین‌ترین سطح روابط اجتماعی برخوردار هستند. همچنین چهار جزء متغیر: فعالیت گروه‌ها، همگانی بودن، مشارکتی بودن و دیدارگاه بودن، به عنوان مؤلفه‌های تأثیرگذار بر روابط اجتماعی، شناسایی شدند.

بنابر نتایج به‌دست‌آمده، در جزء متغیر فعالیت گروه‌ها، فضاهای ورزشی بالاترین و پاتوق‌ها کمترین، در جامعیت فضا، خیابان‌های عمومی بالاترین و فضاهای مذهبی با عملکرد خرد پایین‌ترین، در دیدارگاه بودن، فضاهای ورزشی بالاترین و فضاهای تجاری پایین‌ترین و در مشارکتی بودن، پاتوق‌ها بالاترین و فضاهای ورزشی پایین‌ترین امتیاز را به‌دست آوردند. در نهایت، این مقاله، پس از بررسی نقاط آسیب فضاهای عمومی شهری، به‌تناسب کیفیت جزء متغیرها، براساس هفت دسته کارکردی آنها، راهبردهای بالابردن کیفیت فضاها را تدوین و ارائه نموده است.

کلیدواژگان: احیای بافت تاریخی، شهر قدیم لار، فضای عمومی شهری، تعاملات اجتماعی.

* استادیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان.

** کارشناسی ارشد، رشته برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای، دانشگاه هنر اصفهان (نویسنده مسئول). Azimi.1389@gmail.com

*** مربی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رباط کریم.

**** دانشیار، دانشکده هنر، دانشگاه تربیت مدرس.

مقدمه

پذیری^۱ را که هر فضای عمومی موفق و پرترفدار باید از آنها برخوردار باشد، شناسایی کرده‌است.

ازینرو، ارزیابی عملکرد فضاهای عمومی شهر قدیم لار، براساس متغیر اجتماعی‌پذیری و پرسش‌نامه استاندارد که مؤسسه «PPS»، برای سنجش این متغیر ارائه‌داده، هدف اصلی پژوهش حاضر است. از این طریق، می‌توان با شناسایی دقیق نقاط ضعف فضاهای عمومی شهری در این زمینه، راهبردهایی جهت بهینه‌سازی آنها برای بالابردن کیفیتشان ارائه نمود. همچنین، دست‌بندی کارکردی فضاهای عمومی شهر قدیم لار براساس کارکرد غالب آنها و بررسی میزان کیفیت روابط اجتماعی در هر کارکرد، هدف دیگر این مقاله است.

مبانی نظری

با ورود مدرنیسم به ایران و تحمیل آرایش فضایی جدید منتج از آن به بافت‌های تاریخی شهرهای کهن، همچنین روند برتری کمیت بر کیفیت و برتری ارزش مبادله بر ارزش استفاده، با نفوذ انبارها و فضاهای تجاری جدید درون بافت قدیم، پاسخ‌گویی به نیازهای اجتماعی و فرهنگی ساکنان این بافت‌ها به فراموشی سپرده‌شد(رهنمایی و همکاران، ۱۳۹۰: ۷۸). افزون بر اینها، با انجام اقداماتی صرفاً کالبدی در روند احیای این بافت‌ها، ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی نهفته در آنها نادیده گرفته‌شد(مظفر و همکاران، ۱۳۹۰: ۳۳).

این اقدامات، سبب رکود و از میان رفتن سرزندگی بخش مهمی از شهرهای ایران شد که مسایل و مشکلات فراوانی همچون خالی‌شدن بافت‌های تاریخی از ساکنان اصلی، حضور اقشار مهاجر و کم‌درآمد در آن، عدم رسیدگی و فرسودگی بافت و تحمیل هزینه‌های گزاف برای احیای آنها را در پی داشت(حبیبی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۵-۱۱).

باین‌همه، یکی از رویکردهایی که در سال‌های اخیر برای احیای زندگی اجتماعی بافت‌های قدیم و تاریخی، مد نظر بوده؛ توجه به فضاهای عمومی آنهاست. اصولاً در شهرهای قدیم و بافت‌های کهن، تأکید بر ایجاد این نوع فضاها بیشتر بوده‌است چراکه این فضاها، از عناصر عمده شهری دانسته می‌شدند که در تعیین هویت شهر و درنهایت، بالابردن فرهنگ شهروندان، نقش به‌سزایی داشتند(جعفری و همکاران، ۱۳۸۵: ۱).

بخش‌هایی از فضاهای عمومی شهری؛ محیط طبیعی یا مصنوع، اعم از خیابان‌ها، میدان‌ها و مسیرهای عمومی در مناطق مسکونی و تجاری و محله‌ها، فضاهای باز و پارک‌ها

فرایند احیای بافت‌های تاریخی شهرهای دارای قدمت کشور، بیشتر براساس نگرش‌های صرفاً کالبدی و «زیبایی‌شناسانه»^۱ است. این موضوع، سبب پیدایش نوعی نگرش موزه‌ای، نسبت به بافت‌های تاریخی شده تا اندازه‌ای که سرزندگی و تحرکات اجتماعی در آنها، کم‌رنگ و به تدریج نادیده انگاشته شده‌اند. بنابراین، می‌توان در روند احیای بافت‌های تاریخی، باتوجه به فضاهای عمومی شهری،^۲ به‌عنوان بستر برقراری روابط و تعاملات اجتماعی، از رویکردهای صرفاً کالبدی، فاصله‌گرفت و نیاز ذاتی انسان‌ها را برای ایجاد ارتباطات چهره‌به‌چهره، برآورده ساخت.

بنابر آنچه بیان شد، ضروری است با مطالعه فضاهای عمومی شهرها و ارزیابی عملکرد^۳ اجتماعی آنها، به علت و چرایی و به‌گونه‌ای، نقاط آسیب فضاهای عمومی شهری و زندگی اجتماعی آنها دست‌یافت. چراکه با اصلاح این نقاط آسیب، می‌توان کیفیت را به فضاهای شهرها و زندگی شهروندان بازگرداند. مسأله‌ای که تشریح شد؛ در شهر قدیم لار(استان فارس)، نمونه مورد مطالعه این پژوهش، نیز کاملاً آشکار است. در واقع، این شهر باوجود داشتن فضاهای عمومی واجد ارزش، با مسأله کاهش روابط اجتماعی ساکنان روبه‌رو بوده است. از سوی دیگر، اقدامات نهادهای مسئول مدیریت شهری در این شهر که بافتی واجد ارزش تاریخی دارد، تنها، براساس توجه به ابعاد کالبدی آن بوده‌است.

بنابراین فرضیه اصلی این تحقیق، بر این موضوع تأکید دارد که فرایند احیای صرفاً کالبدی بافت‌های تاریخی، سبب نادیده‌گرفتن زندگی اجتماعی^۴ در شهر قدیم لار و فضاهای عمومی آن شده‌است. به‌نظر می‌رسد فضاهای عمومی این شهر، که محل برقراری روابط اجتماعی است، با کاهش تعاملات اجتماعی میان استفاده‌کنندگان از آنها مواجه بوده‌است. ضمن اینکه، میزان بهره‌مندی کارکردهای گوناگون فضاهای عمومی شهری از کیفیت روابط اجتماعی، متفاوت است و به نوع کارکرد آنها بستگی دارد.

لازم به یادآوری است که مؤسسه «PPS»^۵، برای ارزیابی کیفیت فضاهای عمومی شهری، با طرح پروژه فضاهای عمومی و با فعالیت «ویلیام اچ وایت»^۶، ویژگی‌های ۱۰۰۰ فضای عمومی را در سرتاسر دنیا، مطالعه کرده است. این مؤسسه، چهار متغیر اصلی؛ دسترسی پذیری^۷، وجود فعالیت‌ها و کارکردها در فضا^۸، آسایش و زیبایی^۹ و اجتماعی

همانطور که گفته شد، مؤسسه «PPS» نیز با مطالعه روی ۱۰۰۰ فضای عمومی در سرتاسر دنیا، معیارهای فضاهای عمومی موفق را شناسایی کرده و یکی از معیارهای مؤثر برای داشتن فضاهایی سرزنده و جذاب را اجتماعی بودن آنها، معرفی کرده است. بنابر رویکرد مؤسسه «PPS»، که مد نظر پژوهش حاضر نیز قرار دارد؛ فضاهای اجتماع‌پذیر، مکان‌هایی هستند که امکان تماس چهره‌به‌چهره بهره‌برداران، ملاقات دوستان و آشنایان و حضور فعالیت‌های گروهی را فراهم می‌آورند (رفیعیان و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۹، به نقل از www.pps.org).

این توانایی شرکت که در تعامل با دیگران - اعم از زندگی خصوصی، عمومی و حرفه‌ای انسان‌ها - تأثیر دارد، از اهمیتی حیاتی برخوردار است، آن‌گونه که نقش مهمی را در بالابردن روحیه همبستگی اجتماعی، رشد فردی و ایجاد الگوهای رفتاری مناسب، ایفا می‌کند. پس، لازم است که فضاهای عمومی شهری به‌عنوان بستری برای بهبود ارتباطات و رشد تعاملات اجتماعی انسان‌ها، از دیدگاه اجتماع‌پذیری، مطالعه شوند. همانگونه که بیان شد، هدف اصلی این مقاله نیز، بررسی این موضوع، در فضاهای عمومی قرار گرفته در بافت قدیم و تاریخی شهر لار است. به‌طور قطع، فضاهای ارزشمند این شهر، به‌سبب ناتوانی در برقراری تعاملات اجتماعی میان استفاده‌کنندگان خود، باوجود بهره‌مندی از زیبایی‌های کالبدی ناشی از معماری

و فضاهای خصوصی-عمومی هستند که به‌آسانی، بیشتر مردم به آنها دسترسی کامل داشته و یا دسترسی به آنها در ساعاتی از روز برای مردم آزاد است. فضای عمومی شهری، به‌همان نسبت که در توسعه عدالت اجتماعی راهگشاست، در صورتی که دقت کافی در برنامه‌ریزی و طراحی آنها انجام نشود، می‌تواند عاملی برای ژرف‌سازی نابرابری‌های اجتماعی نیز باشد (رفیعیان و همکاران، ۱۳۷۹: ۱۱). از این رو، فضای عمومی، محلی برای حضور مداوم شهروندان است. «اولدنبورگ» نیز به فضاهایی با عنوان «مکان سوم» در کنار خانه و محل کار، اشاره می‌کند که میزبان تجمعات داوطلبانه افراد بوده و می‌توانند شکل ویژه‌ای از فضاهای عمومی باشند (Oldenburg, 1999: 184).

براساس نظر «جان لنگ»، در فضاهای عمومی شهری، الگوهای تعامل اجتماعی، اهمیت ویژه‌ای دارند. در صورتی که مردم، به این فضاها و محیط آنها دل بسته باشند؛ تعاملات اجتماعی در قوی‌ترین حالت خود، به‌وقوع خواهد پیوست (مردمی و همکاران، ۱۳۹۰: ۳۲). «کارمونا»، براین باور است که فضاهای عمومی شهری، مکان‌ها و محیط‌های اجتماعی‌ای هستند که به‌عنوان میدانی برای رفتار و نمایش، زمینه‌ای مشترک و خنثی برای تعامل اجتماعی، اختلاط و ارتباط و مرحله‌ای برای معرفت اجتماعی، پیشرفت شخصی و تبادل اطلاعات عمل می‌کنند (کارمونا و همکاران، ۲۰۰۳: ۲۱۹-۲۲۱).

جدول ۱. سیر تاریخی توجه و تحول فضاهای عمومی شهری (مأخذ: نگارندگان)

تولد آگورا، قلب تپنده دولت شهرهای یونانی، فضاهایی مردمی و اهمیت ابعاد اجتماعی نسبت به ابعاد زیبایی‌شناسانه، صحنه حیات اجتماعی، اقتصادی و سیاسی (موریس، ۱۳۸۴: ۴۸).	قرن پنجم (ق.م) تا قرن دوم (م).
تولد فوروم در روم، توجه به ابعاد زیبایی‌شناسانه، کاربرد، قدرت و شکوه احاطه‌شده با ابنیه مذهبی، مغازه‌ها و نقطه ختم خیابان‌ها، مکان اجتماع و گفتگوی مردم (کریر، ۱۳۷۵: ۲۳).	۷۵۳ (ق.م) تا ۳۳۰ (م).
عظمت شهرها و اهمیت فضاهای مذهبی آنها، جایگاه فضاهای مذهبی در مرکز شهر و شکل‌گیری سایر فضاهای پیرامون آن (موریس، ۱۹۷۴: ۹۷).	قرن ۵ (م) تا قرن ۱۵ (م).
از دست رفتن اهمیت کلیساها و جایگزین شدن کاخ‌های باشکوه و تالارهای بزرگ و بازارهای زیبا (مقدم، ۱۳۸۸: ۴۰).	قرن ۱۵ (م) تا قرن ۱۸ (م).
شروع تحول در شکل فضاهای عمومی شهری، ورود اتومبیل و نابودی فضاهای عمومی و برتری یافتن اتومبیل بر عابر پیاده، ایجاد خیابان‌های متعدد (Habermas, 1989: 19).	قرن ۱۸ (م).
جدایی عناصر شهری، هندسه‌گرایی، منطقه‌بندی و تکیه بر چهار عملکرد اصلی شهر (سکونت، فراغت، کار و رفت‌وآمد) و فراموشی فضاهای شهری (Madanipoor, 2003: 197).	نیمه اول قرن ۲۰ (م)
اهمیت عوامل اقتصادی-سیاسی با تقویت نظام سرمایه‌داری، برتری مسایل اقتصادی و سیاسی بر موضوعات اجتماعی در ایجاد فضاهای عمومی شهری (پاپلی یزدی و همکاران، ۱۳۸۶: ۳۱۴-۳۱۲).	۱۹۴۵-۱۹۷۰ (م)
بازگشت به کامیوسیتی و گدس و مامفورد، توجه به فضاهای عمومی شهری به‌عنوان جزیی از ساخت شهر و کلیتی هماهنگ و پیوسته (توسلی، ۱۳۷۶: ۱۱).	۱۹۶۰ میلادی به بعد
اهمیت یافتن فضاهای عمومی شهری، گوناگونی و تمایز یافتن فضاها در جایگاه خود (تاریخی، کارکردی، ارتباطی فضایی و ...)، بازسازی فضاها با جوهره اصلی اجتماعی آن (پاکزاد، ۱۳۸۳: ۹-۱۰).	قرن ۲۱ (م)

و شهرسازی سنتی پربار بومی این منطقه، کم‌کم، به سمت زوال و فرسودگی و بافتی که در آن قرار دارند، می‌روند. مطالب (جدول ۱)، بیانگر توجه دوباره به فضاهای عمومی شهری در ادبیات شهرسازی جهان پس از یک دوره وقفه (قرن ۱۸ تا نیمه دوم قرن ۲۰) و بی‌توجهی به آنهاست. بنابر نوشته‌های مندرج در جدول، نقش این فضاها در شهرها پررنگ شده و حتی بسیاری از فضاهای بافت‌های تاریخی قرن‌های پیشین، احیاء و جایگاه ارزشمند خود را در بافت فضاهای عمومی، به دست آورده‌اند.

روش تحقیق

روش تحقیق در این پژوهش، بر پایه رویکرد تعاملی و دریافت نظرات استفاده‌کنندگان از فضاهای عمومی شهری عرصه مورد مطالعه، هنگام جمع‌آوری پرسشنامه‌ها، در چارچوب روش توصیفی-تحلیلی^{۱۱} است. ماهیت پژوهش، کمی بوده و غایت آن کاربردی است. به لحاظ مفهومی، روش مطالعه، اسنادی و از حیث تجربی، روش پیمایش به کار گرفته شده است. در تمام فرایندهای تحقیق، ارزیابی، براساس نتایج حاصل از پرسش‌نامه استاندارد مؤسسه «pps» (عظیمی، ۱۳۹۰: ۱۵۸-۱۵۵) و برداشت‌های به دست آمده با به کارگیری روش مشاهده مستقیم از ۳۴ فضای عمومی مورد مطالعه در بافت تاریخی شهر لار، بوده است.

از آنجاکه ماهیت تحقیق، کمی است؛ سؤالات به گونه‌ای طراحی شده که پاسخ‌ها به دو شکل: ۵ گزینه‌ای (خیلی کم، کم، متوسط، زیاد، خیلی زیاد) و ۲ گزینه‌ای (بله، خیر) باشند. آنگاه، به هر گزینه، امتیازی بدین ترتیب داده شده است: امتیاز (۱ تا ۵) برای سؤالات مثبت و امتیاز (۵ تا ۱) برای سؤالات منفی. برای سؤالات ۲ گزینه‌ای نیز این چنین عمل شده است با این تفاوت که تنها دو امتیاز (۱ و ۵) وجود خواهد داشت (فرض پژوهش بر این است که پاسخ بله، به منزله خیلی زیاد و خیر، به منزله خیلی کم باشد). تعیین حجم نمونه بر مبنای داده‌های جدول، حداقل اندازه نمونه برای جامعه آماری کوچک است (ادواردز و همکاران، ۱۳۷۹: ۱۴۶). براساس این جدول، برای جامعه آماری ای با ۵۰۰۰۰ نفر (جمعیت لار)، با حاشیه خطای ۵٪ و سطح اطمینان ۹۵٪، باید ۳۸۲ نفر را به عنوان نمونه برگزید تا بتوان یافته‌ها را به کل جامعه آماری تعمیم داد (مشاهده غیر مستقیم). تعداد ۲۰٪ میزان بالا

یعنی حدود ۸۰ پرسش‌نامه اضافه نیز برای وقوع خطاهای احتمالی تکمیل شد که در مجموع بیانگر عدد ۴۶۲ است. همچنین در هر فضا، یک برگه برداشت (در مجموع ۳۴ برگه)، به صورت جداگانه از سوی پژوهشگر، تکمیل شد (مشاهده مستقیم).

پرسش‌نامه‌ها، روزهای مختلف هفته، در ساعات گوناگون روز و شب، بین اقشار متفاوت مردم پخش شد. در نهایت، داده‌های خام به دست آمده، به تفکیک هر فضا، دسته بندی شدند و با استفاده از نرم افزارهای «Excel» و «Spss» (نرم افزارهایی رایج در تحقیق‌های کمی)، تجزیه و تحلیل شدند.

برای بررسی میزان درستی سؤال‌های پرسش‌نامه، از «آلفای کرونباخ» که در این پژوهش (۰/۷۱۴) است، بهره گرفته شد که نشان‌دهنده پایایی^{۱۲} ابزار این پژوهش است. تجزیه و تحلیل داده‌ها، براساس روش‌های آماری، توصیفی و استنباطی (تحلیل عاملی^{۱۳}، آزمون تی-تک نمونه‌ای^{۱۴}) است.

متغیر اصلی این پژوهش، اجتماعی پذیری فضاهای عمومی شهری است که با استفاده از روش تحلیل عاملی، ۴ شاخص فعالیت گروه‌ها در فضای عمومی، همگانی بودن و جامعیت فضای عمومی، مشارکتی بودن و دیدارگاه بودن فضای عمومی به عنوان جزء متغیرهایی بومی براساس شرایط فرهنگی و بومی «شهر قدیم» لار، شناسایی گردید که در بخش تحلیل، عوامل مورد بررسی این جزء متغیرها، بیان خواهد شد.

معرفی عرصه مورد مطالعه

در گزینش نمونه مورد مطالعه، به موارد زیر توجه شده است:

- بافتی تاریخی و کهن از یک شهر باشد.
 - این بافت، واجد فضاها و مکان‌هایی برای حضور مردم بوده و این فضاها به صورت بالفعل و یا بالقوه، یک فضای عمومی شهری باشند.
 - سرزندگی محدوده مورد نظر، رو به کاهش باشد.
 - محدوده مورد نظر، توانایی بهبودبخشی را به کمک راهکارهای پیشنهادی تحقیق، داشته باشد.
- بنابراین آنچه گفته شد، شهر لار، به عنوان عرصه مورد مطالعه تحقیق برگزیده شد. شهرستان لارستان، بزرگ‌ترین شهرستان استان فارس است. شهر لار، مرکز این شهرستان،

ورزشی مسجد زینبیه؛ ۲۵- مسجد حاج عبدا...؛ ۲۶- مسجد حضرت زینب؛ ۲۷- مسجد ولیعصر؛ ۲۸- مکتب الزینب؛ ۲۹- پاتوق محله کوریچان؛ ۳۰- مسجد شرف الدین حمزه؛ ۳۱- خیابان مدرس جنوبی؛ ۳۲- خیابان شهید نصیری (منتهی به میدان هفت تیر) و ۳۳- مسجد شیخ عظیمیا است. تصویر ۲، مکان و موقعیت قرارگیری فضاها را براساس شماره در شهرقدیم لار، نشان می‌دهد.

یافته‌های تحقیق

بررسی کیفیت روابط اجتماعی در فضاهای عمومی شهرقدیم لار

برای ارزیابی متغیر کیفیت روابط اجتماعی در فضاهای عمومی شهرقدیم لار، از آزمون آماری «تی‌تک نمونه‌ای» بهره‌گیری شد. علت استفاده از این آزمون، درک معناداری و تصادفی نبودن اختلاف عددی میان متغیر کیفیت روابط اجتماعی با میانگین نظری آن است. همانگونه که در بخش روش تحقیق، به چگونگی کمی‌سازی سؤالات پرسش‌نامه (مشاهده غیرمستقیم) و برگه‌های برداشت (مشاهده مستقیم) اشاره شد، به‌همان ترتیب، پاسخ‌های داده‌شده به هر سؤال، کمی‌سازی شده و ارزش‌های عددی حاصل به‌تفکیک پرسش‌نامه و برگه برداشت، در هریک از جزءمتغیرهای چهارگانه متغیر اجتماعی بودن که در روش تحقیق معرفی شدند، دسته‌بندی گردیدند.

در ادامه، برای محاسبه ارزش عددی این متغیر، سهم عددی جزءمتغیرهای چهارگانه حاصل از برگه‌های برداشت، در ارزش عددی امتیاز زیرمتغیرهای چهارگانه به‌دست‌آمده از پرسش‌نامه‌ها ضرب شدند. سهم عددی به‌عنوان عدد وزنی برای نتایج حاصل از پرسش‌نامه‌ها در هر جزءمتغیر در نظر گرفته شد زیرا سهم عددی در هر جزءمتغیر از برگه‌های برداشت که با مشاهده مستقیم پژوهشگر تکمیل شده، به‌دست‌آمده است. بدین ترتیب، ارزش عددی چهار جزءمتغیر بالا، در ۳۴ فضای عمومی شهرقدیم لار محاسبه شده که با محاسبه میانگین اعداد به‌دست‌آمده هر جزءمتغیر، ارزش عددی متغیر اجتماعی بودن در هر یک از ۳۴ فضاهای عمومی نمونه مورد مطالعه، حاصل شد. درحالی‌که با میانگین‌گرفتن از این اعداد (امتیاز متغیر اجتماعی بودن در هر فضا)، امتیاز کلی متغیر مورد نظر در تمام ۳۴ فضا (۷۰۹۵، ۰)، به‌دست‌آمد. با بررسی معناداری و عدم معناداری اختلاف مقدار عددی حاصل شده برای متغیر اجتماعی بودن با یک عدد میانگین نظری توسط آزمون تی‌تک نمونه‌ای، می‌توان این متغیر را ارزیابی کرد. مقدار «Test value»

تصویر ۱. موقعیت لارستان در استان فارس (مأخذ: مهندسین مشاور آرمانشهر، ۱۳۸۹: ۲۴)

از نقش و جایگاه ویژه‌ای در استان فارس برخوردار است (تصویر ۱). محدوده مورد مطالعه، بخشی از شهر لار است که «شهر قدیم» نامیده می‌شود. این بخش از شهر، به‌سبب زلزله ویرانگر سال (۱۳۳۹ ه.ش)، تا حد زیادی آسیب دید به‌گونه‌ای که زمینه احداث «شهر جدید» را با شیوه‌ای کاملاً متفاوت فراهم آورده است. گرچه «شهر جدید» با امکانات و ساختار شهرسازی امروزی شکل گرفته، اما «شهر قدیم»، به‌سبب شاخصه‌ها و شاکله‌های ارزشمند و وابستگی فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی شهروندان به آن، همچنان یک هسته جمعیتی باقی مانده است.

پیشینه شهر لار، به ۲۰۰۰ سال پیش بازمی‌گردد. این شهر، امروزه در دسته‌بندی بافت‌های قدیم دارای ارزش قرار می‌گیرد (مقدم، ۱۳۸۸: ۱۲۰-۱۱۵). این بافت، از ۳۴ فضای عمومی واجد ارزش برخوردار است که در این پژوهش، ارزیابی شده‌اند. نام این فضاها به‌ترتیب شماره: ۱- باغ ملی؛ ۲- خیابان آیت الله خامنه‌ای شمالی؛ ۳- بازار میوه و تره‌بار؛ ۴- ورزشگاه شهرقدیم لار؛ ۵- مسجد جامع؛ ۶- میدان هفتم تیر؛ ۷- ساباط محله؛ ۸- بازار قیصریه؛ ۹- فضای محدوده حمام افروزه؛ ۱۰- پل زینبیه؛ ۱۱- پارک کوثر؛ ۱۲- امام‌زاده؛ ۱۳- بازار روز؛ ۱۴- باغ نشاط؛ ۱۵- مسجد امام خمینی؛ ۱۶- پارک لاله؛ ۱۷- قدم‌گاه؛ ۱۸- پارک بنفشه؛ ۱۹- پاتوق خیابان حاج غفوری؛ ۲۰- مسجد شازده؛ ۲۱- کتابخانه مهدیه؛ ۲۲- مسجد امام حسن مجتبی؛ ۲۳- مسجد امام حسین؛ ۲۴- فضای

تصویر ۲. موقعیت فضاهاى عمومى شهر قدیم لار (مأخذ: نگارندگان)

کیفیت متوسط است. نتایج ارزیابی پس از اعمال این آزمون و مقایسه میان ارزش عددی متغیر کیفیت اجتماعی بودن با میانگین نظری، نشانگر معنادار بودن این اختلاف و تصادفی نبودن آن است ($P < 0.05$). به گونه‌ای که این مقدار، از میانگین نظری نیز پایین‌تر است ($0.7095 < 0.75$). همان‌طور که در

یا همان میانگین نظری محاسبه شده برای این متغیر، (۰/۷۵) است. لازم به یادآوری است؛ در صورتی که، پاسخ داده شده به تمام سؤالات پرسش‌نامه و برگه‌های برداشت، در متوسط‌ترین حالت باشد (حد وسط خیلی کم و خیلی زیاد) میانگین نظری اتفاق می‌افتد که در این حالت، سطح

جدول ۲. نتایج آزمون T، بررسی وضعیت متغیر اجتماعی بودن فضاهای عمومی شهر قدیم لار (مأخذ: نگارندگان)

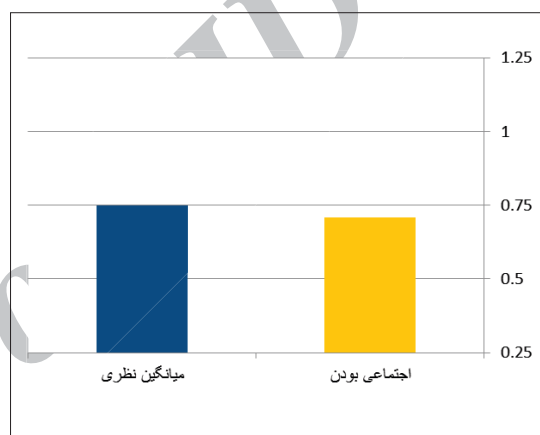
انحراف معیار	میانگین کل	تعداد نمونه
۰,۱۵۹۷۷	۰,۷۰۹۵	۴۶۲
کیفیت متغیر اجتماعی بودن		

Test value	Sig. (2-tailed)	df	t
۰,۷۵	۰,۰۰۰	۴۶۱	-۵,۴۴۸
کیفیت متغیر اجتماعی بودن			

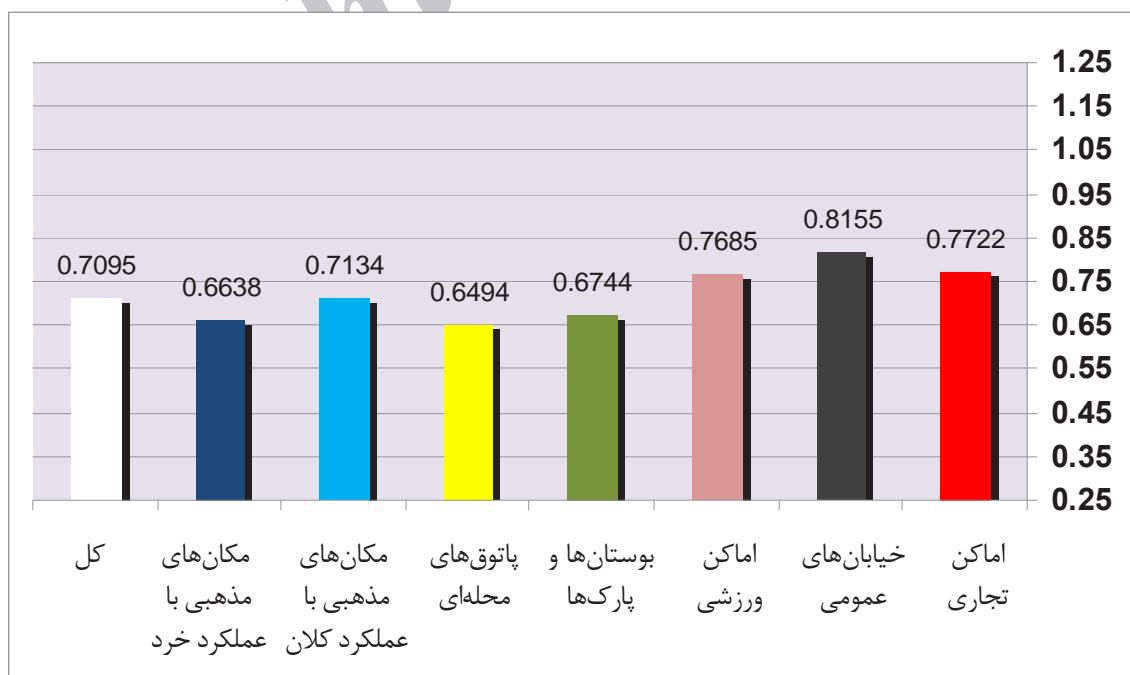
(جدول ۲) و (نمودار ۳) دیده می‌شود.
بررسی کیفیت روابط اجتماعی در کارکردهای فضاهای عمومی شهر قدیم لار

طبق نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای در بخش پیشین، فضای عمومی مورد مطالعه شهر قدیم لار به لحاظ برخورداری از متغیر اجتماعی بودن، دچار ضعف و آسیب هستند. برای شناسایی دقیق نقاط آسیب کیفیت روابط اجتماعی در فضاهای عمومی لار، این متغیر به تفکیک کارکرد بیشتر فضاها در این بخش، بررسی می‌شود.

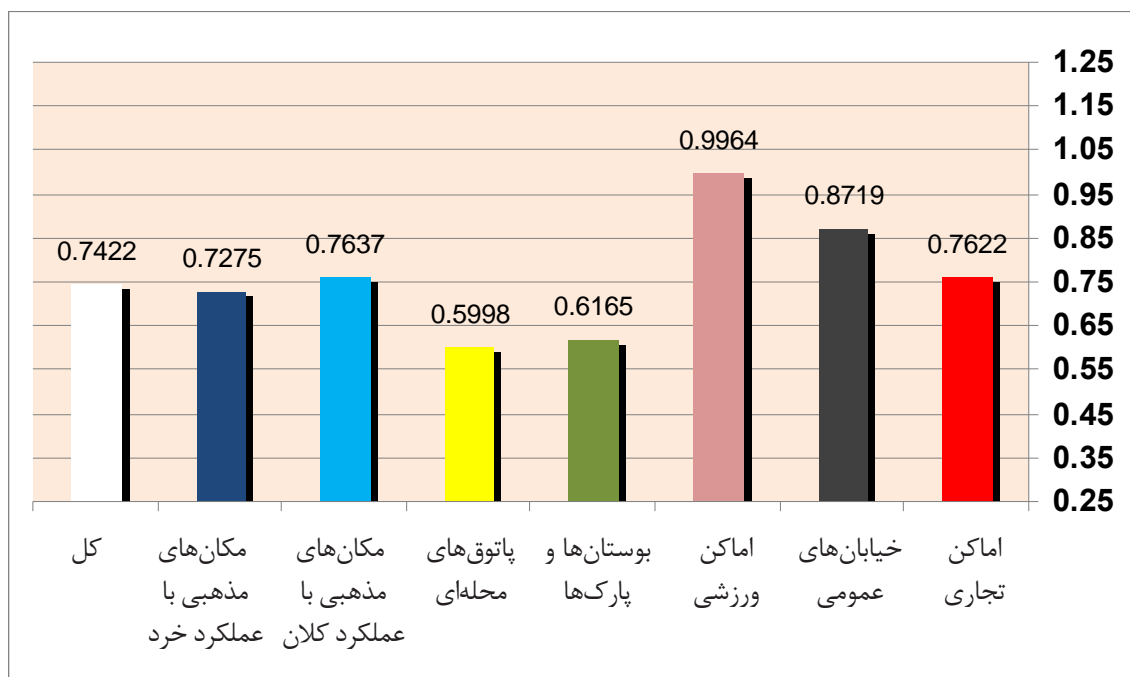
کارکردهای بیشتر فضاها، به قرار زیر است:
تجاری، خیابان‌های عمومی، مکان‌های ورزشی، بوستان‌ها و پارک‌ها، پاتوق‌های محله‌ای، مکان‌های مذهبی با عملکرد

نمودار ۳. مقایسه میانگین کیفیت متغیر اجتماعی بودن با میانگین نظری (مأخذ: نگارندگان)

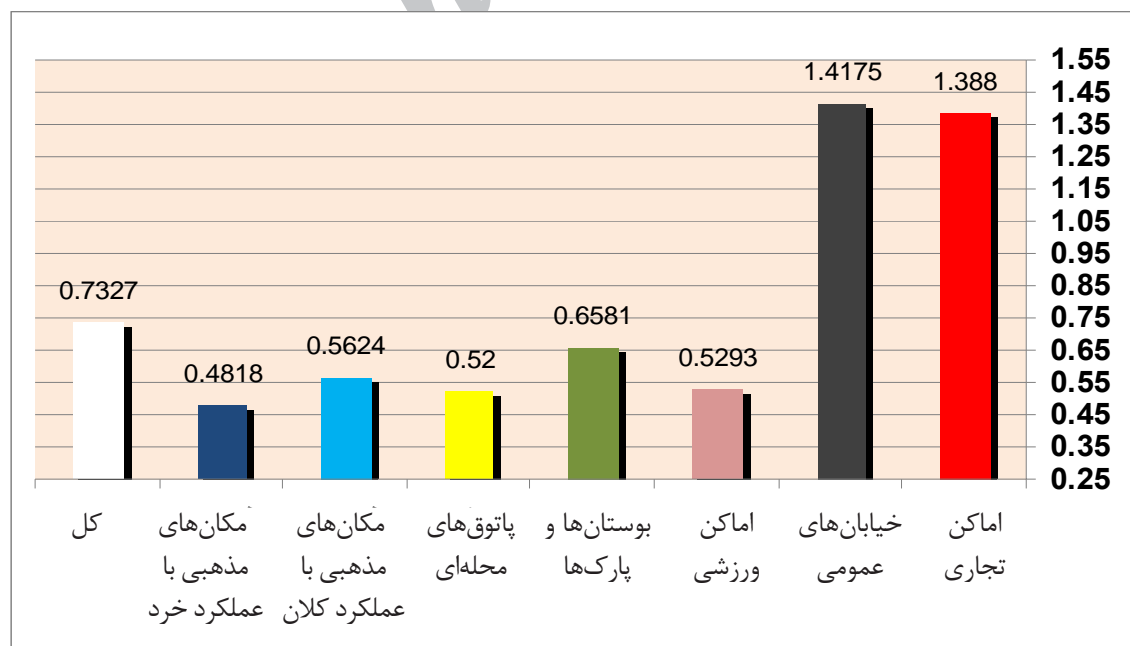
نمودار ۴. بررسی متغیر اجتماعی بودن به تفکیک کارکرد فضاهای عمومی شهر قدیم لار (مأخذ: نگارندگان)

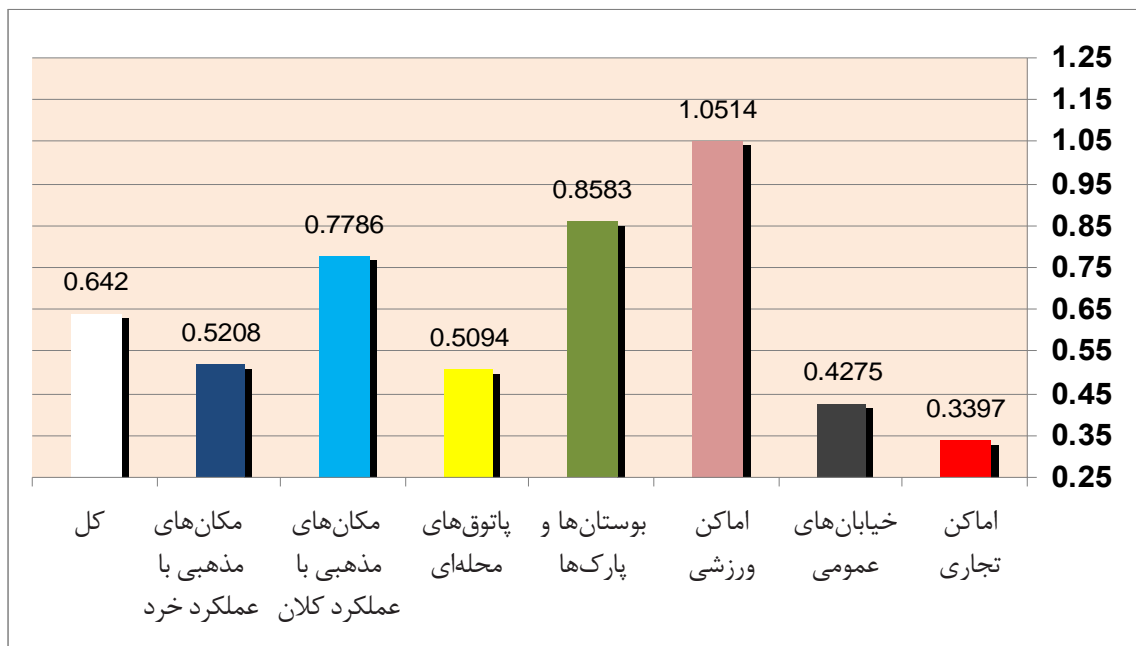
نمودار ۵. امتیاز زیرمتغیر فعالیت گروه‌ها به تفکیک کارکرد فضاهای عمومی شهر قدیم لار (مأخذ: نگارندگان)

در کارکردهای هفت‌گانه، مدنظر قرار گرفت. با توجه به (نمودار ۴)، در متغیر اجتماعی بودن، ابتدا فضاهای خیابان با امتیاز (۰/۸۱) و سپس، اماکن تجاری، واجد بهترین کیفیت بوده‌اند به گونه‌ای که استفاده‌کنندگان، چنین فضاهایی را برای روابط اجتماعی به سایر فضاها ترجیح داده‌اند. کمترین سطح را پاتوق‌های محله‌ای با امتیاز (۰/۶۵) داشت؛ در رتبه‌های بعدی، فضاهای مذهبی با

کلان و مکان‌های مذهبی با عملکرد خرد. در این بخش، امتیاز متغیر اجتماعی بودن به همان ترتیبی که توضیح داده شد، محاسبه گردید با این تفاوت که ارزش‌های عددی به‌دست‌آمده مرتبط با هر فضا برای این متغیر، در دسته کارکردی مربوط گذاشته شد و درنهایت، میانگین اعداد فضاها در هر دسته کارکردی، گرفته شد. این میانگین، به‌عنوان مبنای مقایسه متغیر اجتماعی بودن

نمودار ۶. امتیاز زیر متغیر همگانی بودن به تفکیک کارکرد فضاهای عمومی شهر قدیم لار (مأخذ: نگارندگان)

نمودار ۷. امتیاز زیرمتغیر دیدارگاهی بودن به تفکیک کارکرد فضاهای عمومی شهر قدیم لار (مأخذ: نگارندگان)

ارزش عددی امتیاز زیرمتغیرهای چهارگانه به دست آمده از پرسش‌نامه‌ها ضرب شدند. بدین گونه، ارزش عددی چهار جزء متغیر، در ۳۴ فضای عمومی شهر قدیم لار محاسبه شد. سپس اعداد چهارگانه را در هفت دسته کارکردی یادشده، گذاشته و میانگین اعداد هر دسته به تفکیک چهار جزء متغیر گرفته شد.

فعالیت گروه‌ها در فضا

فعالیت گروه‌ها، به حضور انواع گروه‌های موسیقی و هنری، نمایشگاهی و همچنین حضور گروه‌های مردمی (NGO) در فضا اشاره دارد. از سویی، امکان انجام فعالیت‌های فردی، به صورت دسته‌جمعی و گروهی، موضوع مورد بحث این متغیر است. یافته‌های حاصل از این بررسی، بیانگر آن است که اماکن ورزشی بالاترین امتیاز و پاتوق‌ها کمترین امتیاز این جزء متغیر را داشتند (نمودار ۵).

همگانی بودن و جامعیت

این جزء متغیر، به امکان حضور تمامی اقشار و گروه‌های سنی، جنسی، اقتصادی، اجتماعی و ... در فضاهای عمومی مورد مطالعه، توجه می‌نماید. باتوجه به (نمودار ۶)، خیابان‌های عمومی و سپس اماکن تجاری، با اختلاف بسیار بالایی از سایر کارکردها، واجد بهترین کیفیت بوده‌اند. ضعیف‌ترین کیفیت را فضاهای مذهبی با عملکرد خرد، داشتند.

عملکرد خرد و سپس بوستان‌ها و پارک‌ها جای دارند. فضاهای مذهبی خرد، در برخی از کیفیت‌ها، عملکردی نزدیک به پاتوق‌ها دارند و به سبب نبود پاتوق‌های متعدد و فضاهای سبز و باز محله‌ای، تا اندازه‌ای، کارکردهای پاتوق‌ها و فضاهای محله‌ای و کوچک را برعهده دارند.

بررسی متغیرهای مؤثر بر اجتماعی بودن فضاهای عمومی شهر قدیم لار به تفکیک کارکرد

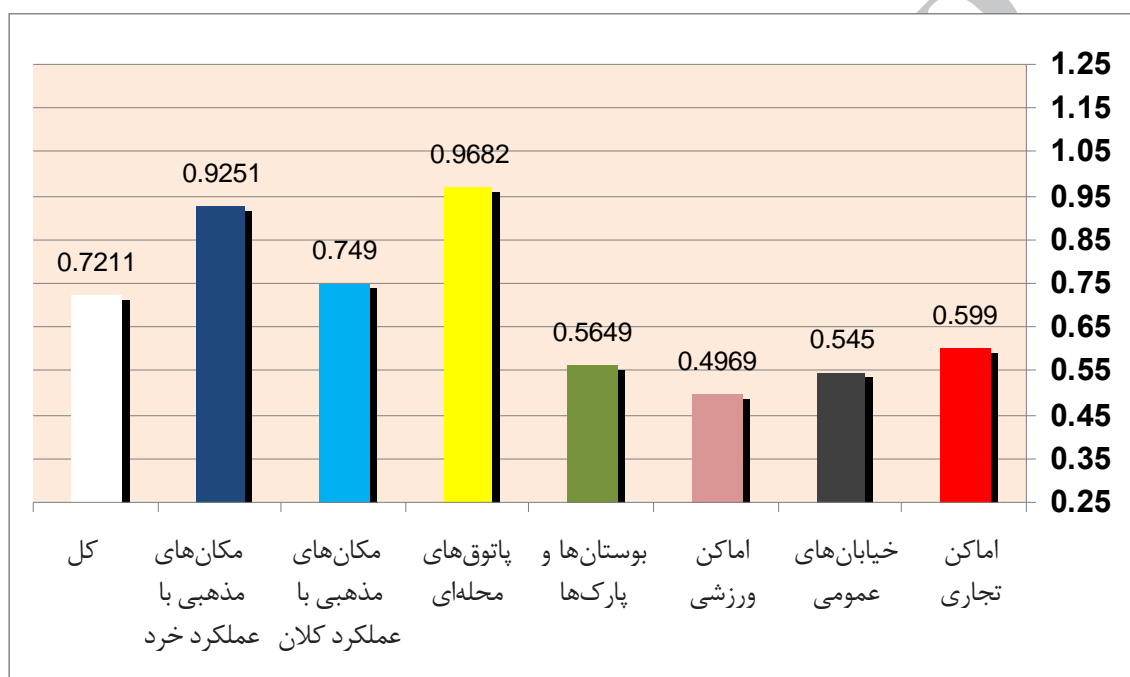
همان گونه که در بخش‌های پیشین آمد، تعداد چهار جزء متغیر مشارکتی بودن، فعالیت گروه‌ها در فضا، همگانی بودن و جامعیت و دیدارگاه بودن در فضاهای عمومی شهر قدیم لار، برای سنجش کیفیت روابط اجتماعی براساس روش تحلیل عاملی شناسایی شد. در این بخش، وضعیت کیفی جزء متغیرهای بالا، در کارکردهای هفت گانه؛ تجاری، خیابان‌های عمومی، مکان‌های ورزشی، بوستان‌ها و پارک‌ها، پاتوق‌های محله‌ای، مکان‌های مذهبی با عملکرد کلان و مکان‌های مذهبی با عملکرد خرد، بررسی خواهد شد. اعداد به دست آمده، برای مقایسه در این بخش، با همان روش بخش‌های پیشین، محاسبه شده است. بدین ترتیب که پس از کمی‌سازی پاسخ‌های هر سؤال، ارزش‌های عددی حاصل، به تفکیک پرسش‌نامه و برگه برداشت در هریک از جزء متغیرهای چهارگانه دسته‌بندی شدند. سپس سهم عددی جزء متغیرهای چهارگانه حاصل از برگه‌های برداشت، در

دیدارگاهی بودن

این جزء متغیر، به تأمین مکان‌هایی برای نشستن و ملاقات دوستان، وجود نقاط شاخص برای قرار گذاشتن، انتخاب کردن یا نکردن فضا از سوی استفاده‌کنندگان آن برای دیدار و ملاقات با دوستان اشاره می‌نماید. نتایج حاصل از بررسی، نشان می‌دهد که فضاهای ورزشی و پارک‌ها و بوستان‌ها، مکان‌هایی برای دیدار هستند لیکن، اماکن تجاری و خیابان‌های عمومی در این زمینه، ضعیف عمل کرده و کارکرد دیدارگاهی بودن را ندارند (نمودار ۷).

مشارکتی بودن

این جزء متغیر، به برخورداری فضا از متولی خصوصی، برطرف کردن مشکلات به‌وجودآمده در فضا از سوی استفاده‌کنندگان، همکاری آنها در تأمین هزینه‌های فضا و همچنین پاکیزه نگه‌داشتن آن توجه می‌نماید. داده‌های (نمودار ۸)، نشان می‌دهند که، پاتوق‌های محله‌ای و سپس فضاهای مذهبی با عملکرد خرد، واجد بیشترین سطح مشارکتی بودن در اداره و حضور در فضا هستند.

نمودار ۸. امتیاز زیرمتغیر مشارکتی بودن به تفکیک کارکرد فضاهای عمومی شهر قدیم لار (مأخذ: نگارندگان)

نتیجه‌گیری

فضاهای عمومی شهری، بستر و مأمنی برای برقراری روابط اجتماعی هستند بنا براین، توانایی این فضاها در این زمینه، نقطه قوت آنها به‌شمار می‌رود. چنانچه، یک فضای عمومی در این مورد خاص، موفق عمل نکند به‌طور قطع، اشتباهی رخ می‌دهد که باید آن نقطه آسیب و ضعف را برطرف کرد.

نتایج حاصل از این مطالعه، نشان می‌دهد که فضاهای عمومی شهر قدیم لار، در این زمینه، دچار ضعف بوده‌اند. طبق نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای، ارزش عددی متغیر روابط اجتماعی در این شهر پایین‌تر از میانگین نظری است بنا براین، فرضیه اول پژوهش پذیرفته می‌شود. برای بررسی دقیق این مسأله، فضاهای ۳۴ گانه نمونه مورد مطالعه، براساس کارکرد غالب آنها، دسته بندی شدند تا با مقایسه ارزش عددی، متغیر اجتماعی بودن در هر دسته کارکردی بررسی شود و مشخص گردد که کدام‌یک از کارکردهای فضاهای عمومی بیشترین و کمترین امتیاز را در متغیر ذکر شده دارند.

نتایج به‌دست‌آمده از بررسی نشان داد که در میان کارکردهای هفت‌گانه: خیابان‌های عمومی، اماکن مذهبی

با عملکرد خرد، اماکن مذهبی با عملکرد کلان، بوستان‌ها و پارک‌ها، اماکن ورزشی، اماکن تجاری و پاتوق‌های محله‌ای، خیابان‌های عمومی با امتیاز (۰/۸۱)، بالاترین کارکرد و پاتوق‌های محله‌ای با امتیاز (۰/۶۵)، پایین‌ترین کارکرد را دارند. بنابر نتیجه به‌دست‌آمده، فرضیه دوم پژوهش نیز پذیرفته‌می‌گردد چراکه، میزان بهره‌مندی کارکردهای گوناگون فضاهای عمومی شهرقدیم لار از متغیر اجتماعی بودن، متفاوت است.

از سوی دیگر، برای بررسی دقیق و دست‌یابی به جزئیات بیشتر نقاط ضعف فضاهای عمومی مورد مطالعه، تعداد چهار جزءمتغیر: فعالیت گروه‌ها در فضا، همگانی بودن و جامعیت، دیدارگاهی بودن و مشارکتی بودن، به کمک تکنیک «تحلیل عاملی» و براساس همبستگی بین نتایج پرسش‌های جمع‌آوری شده در فضاهای عمومی مورد مطالعه که از پرسش‌نامه استاندارد مؤسسه «PPS» بودند، شناسایی گردیدند تا بتوان در مراحل بعدی فرایند تحلیل، از آنها بهره‌گرفت. بدین‌منظور، وضعیت هرکدام از این جزءمتغیرها، در کارکردهای هفت‌گانه بررسی شدند. نتایج حاصل از این بررسی، نشان‌می‌دهد که در جزءمتغیر فعالیت گروه‌ها، فضاهای ورزشی به‌سبب انجام فعالیت‌های جمعی، بالاترین و پاتوق‌ها کمترین امتیاز را به‌دست‌آورده‌اند. این موضوع، بیانگر این است که حضور افراد در پاتوق‌ها تنها برای گذران وقت و بدون برنامه‌ای از پیش تعیین‌شده است.

در جزءمتغیر همگانی بودن و جامعیت فضا، خیابان‌های عمومی بالاترین امتیاز را داشتند. این موضوع، نشان از آن دارد که در چنین فضاهایی، عمومیت بیشتری وجودداشته و محدودیت ورود و خروج در آنها، کمتر از سایر کارکردها است. در این جزءمتغیر، فضاهای مذهبی با عملکرد خرد، پایین‌ترین امتیاز را به‌دست‌آوردند. دلیل این ضعف، محدودیت مساجد در امکان ورود برای تمام اقشار جامعه و ناکارآمد بودن آنها در برآوردن تمام نیازهای افراد محله است.

در جزءمتغیر دیدارگاه بودن، فضاهای ورزشی، بالاترین و فضاهای تجاری پایین‌ترین امتیاز را داشتند. این موضوع، وضعی است که فضاهای تجاری شهرقدیم نسبت به فضاهای مشابه در شهرجدید لار دارند. چراکه، در این بخش از شهر لار دربرابر مکان‌های تجاری، فضاهای باز عمومی به‌عنوان محلی برای دیدار و ملاقات، استفاده می‌شوند که این موضوع به‌نوبه خود، رونق کسب و کار را نیز فراهم می‌آورد.

در جزءمتغیر مشارکتی بودن، پاتوق‌ها بالاترین امتیاز را کسب کردند. درواقع، به‌نظر می‌رسد که هرچه فضاها، محلی‌تر باشند، مشارکت و حضور مردمی در اداره آنها قوی‌تر می‌شود. کمترین کیفیت در این جزءمتغیر، مربوط به اماکن ورزشی و سپس خیابان‌های عمومی و اماکن تجاری است. بنا براین، هرچه مدیریت و حاکمیت دولت در فضاهای عمومی بیشتر شود، حضور و مشارکت مردمی کمتر می‌شود و هرچقدر فضاها پرفت‌وآمد و شهری‌تر شوند؛ وظایف اداره محیط، از دید استفاده‌کنندگان، برعهده نهادهای دولتی است. در چنین شرایطی، کسی زباله از زمین برنمی‌دارد و اگر مشکلی پیش‌آید، اطلاع‌رسانی نمی‌کنند. درنتیجه، مدیر و متولی غیردولتی برای فضا، قابل شناسایی نیست. ازین‌رو، لازم است تا برنامه‌ریزان و مدیران شهری به تجربه‌های به‌دست‌آمده درباره خصوصی کردن کنترل فضاهای عمومی شهری، توجه بیشتری داشته‌باشند.

پیشنهادها

هدف اصلی این مقاله، ارزیابی فضاهای عمومی یک بافت تاریخی به‌لحاظ برخورداری از متغیر اجتماعی بودن است که طبق یافته‌های تحقیق، ضعف فضاهای مورد مطالعه در این زمینه، نمایان‌شد. در ادامه کار، برای شناسایی علت این ضعف، با استفاده از رویکرد کل به جزء، زیرمتغیرهایی برای متغیر فوق شناسایی گردیده و ضعف یا عدم ضعف هر زیر متغیر نیز در عرصه مورد مطالعه بررسی شد. بنابر این مطالعات و مشاهدات مستقیم پژوهشگر در فضاهای عمومی شهر لار، می‌توان پیشنهادهایی را در قالب (جدول ۳)، ارائه نمود تا بتوان با بهبود شرایط اجتماعی‌پذیری فضاهای عمومی مورد مطالعه، به ارتقاء روابط اجتماعی ساکنان بافت قدیم و سنتی شهر لار کمک شایانی کرد.

جدول ۳. پیشنهاد‌های بالابردن کیفیت کارکردهای فضاهای عمومی شهر قدیم لار برای افزایش تعاملات اجتماعی (مأخذ: نگارندگان)

پارک‌ها و بوستان‌ها	فعالیت گروه‌ها در فضا
<ul style="list-style-type: none"> - امکان ورزش همگانی و صبحگاهی برای تمام اقشار و گروه‌های جامعه. - ایجاد امکان روابط میان گروهی به کمک بازی‌های جمعی و شکل‌دهی مکان‌های ویژه تجمعات (مثل میز شطرنج و ...). - تقویت حرکت در فضا و ایجاد مکان‌های مکث گروهی. 	<ul style="list-style-type: none"> - اصلاح ورودی‌ها، امکان حضور و تردد آسان برای معلولین، سالمندان، کودکان.
<ul style="list-style-type: none"> - نصب تلفن‌های همگانی و دکه‌های شاخص در نزدیکی ورودی‌ها. - بهسازی پیاده‌روهای منتهی به فضا و بهره‌گیری از کاربری‌های شاخص اطراف فضا به صورت برنامه‌ریزی شده. 	<ul style="list-style-type: none"> - بهره‌گیری از مالکان ساختمان‌های همجوار برای نظارت بر فضا. - مشارکت استفاده‌کنندگان در خصوص مخارج فضا.
<ul style="list-style-type: none"> - بهره‌گیری از بخش‌هایی از خیابان برای دست‌فروشان، بازارهای روز، نمایش آثار هنری. - کمک از تشکل‌های فرهنگی و هنری برای برگزاری مداوم رویدادهای جمعی مثل پیاده روی همگانی. 	<ul style="list-style-type: none"> - ایجاد مسیرهای ویژه دوچرخه. - ایجاد پارکینگ ویژه معلولین. - ایمن ساختن خیابان برای گذر کودکان، زنان و سالمندان.
<ul style="list-style-type: none"> - ایجاد نقاط شاخص در طول خیابان. - ایجاد فضاهای سبز یا محل مکث در خیابان. - تقویت راسته‌ها جهت ایجاد امکان قدم‌زدن و دیدن کالای مورد تقاضا. 	<ul style="list-style-type: none"> - اداره بخش‌هایی از خیابان توسط بخش خصوصی مثل پارکینگ‌های حاشیه. - آموزش و مشارکت‌جویی در تمیز کردن پیاده‌رو و کاشت و نگهداری درختان روبه‌روی مغازه‌ها توسط هر مغازه‌دار.
<ul style="list-style-type: none"> - برگزاری جلسات مهم شهری توسط تشکل‌های مردمی از جمله پرسش و پاسخ با مسئولین. 	<ul style="list-style-type: none"> - امکان ورود و خروج به فضا برای همه و در تمام ساعات. - ترتیب‌دادن برنامه‌های ویژه برای حضور کودکان.
<ul style="list-style-type: none"> - ایجاد گشودگی یا پیش فضا برای تجمع. - امکان نشستن در ورودی یا بیرون فضا. 	<ul style="list-style-type: none"> - نظارت خصوصی، هیأت‌امنا بر این فضاها.
<ul style="list-style-type: none"> - ایجاد و تقویت هیأت‌امنا مساجد، گروه‌ها و تشکل‌ها. - ایجاد امکان برنامه‌های آموزشی، هنری، فرهنگی و ... - تقویت تشکل‌های مرتبط با زنان برای فعالیت در مساجد. - همکاری با گروه‌ها و تیم‌های ورزشی. 	<ul style="list-style-type: none"> - ایجاد رمپ برای عبور و مرور معلولین. - ترویج و تشکیل کلاس‌ها برای کودکان. - تقویت در حضور زنان به کمک ارتقاء سطح فعالیت‌های آنها و حتی واگذاری مسئولیت اداره فضا به آنها.
<ul style="list-style-type: none"> - ایجاد سردر و رواق ورودی. - تلفیق فضا با پاتوق‌ها و فضاهای کوچک و شاخص مجاور. 	<ul style="list-style-type: none"> - بهره‌گیری از حس تعلق استفاده‌کنندگان برای نگهداری و تمیز کردن فضا.

مجموعه‌های محله‌ها باتوق‌های	فعالیت گروه‌ها در فضا	- واگذاری فضا به گروه‌های فعال محله‌ها. - توجه به حضور بانوان.
	همگانی بودن	- افزایش امنیت برای حضور زنان و کودکان.
	دیدارگاه بودن	- ایجاد فضای نشستن.
	مشارکتی بودن	- واگذاری هر فضا به گروهی از استفاده کنندگان، برای حفظ امنیت و نگهداری آن. - آبیاری و نگهداری درختان فضا و اطلاع‌دادن مشکلات فضا به مدیران شهری، توسط مالکان مجاور.
اماکن تجاری	فعالیت گروه‌ها در فضا	- تقویت اصناف و ساماندهی آنها. - ایجاد فضاهایی با قابلیت دیدار، تجمع و مکث در داخل یا مجاورت بازارها.
	همگانی بودن	- ایجاد رمپ برای استفاده معلولین در ورودی این فضاها. - توجه به زوایای دید کودکان و نیازهای بصری آنها در طراحی ویتترین و چیدمان مغازه‌ها. - ایجاد امکان مکث و توقف برای استراحت سالمندان، کودکان و تأمین سرویس‌های بهداشتی و آب آشامیدنی در این مراکز.
	دیدارگاه بودن	- استفاده از چارسوق بازار برای محل نشستن و استراحت. - ایجاد میدان‌گاه و نقاط شاخص در ورودی‌ها.
	مشارکتی بودن	- مشارکت اصناف در نگهداری و به‌سازی فضا و ایجاد گروه‌های کنترل و نظارت توسط مالکان. - بهره‌گیری از حس مالکیت افراد، به‌خصوص در بازارهای سرپوشیده.
اماکن ورزشی	فعالیت گروه‌ها در فضا	- گشودن درب بخشی از فضا و تخصیص آن به ورزش‌های همگانی، برای تمام شبانه‌روز و ورود آسان به آن. - ایجاد امکان برگزاری مسابقات محله‌ای و ...، که گروه‌های دیگری به جز تیم‌های ورزشی در فضا حضور داشته باشند.
	همگانی بودن	- تخصیص زمان یا فضا به بانوان، سالمندان، معلولین و کودکان یا احداث فضاهای مخصوص این اقشار. - سهولت ورود و خروج در ساعات استفاده مشترک زنان و مردان به کمک طراحی درب‌های مجزا. - افزایش تعداد ورزش‌ها متناسب با تمام اقشار جامعه.
	دیدارگاه بودن	- به‌سازی و تقویت ورودی فضا. - برگزاری مسابقات ورزشی و امکان حضور عموم برای تشویق و تماشای مسابقه.
	مشارکتی بودن	- واگذاری اداره فضا به بخش خصوصی.

پی‌نوشت

1. Aesthetics
2. Urban Public Space
3. Function
4. Social Life
5. Project For Public space
6. H. Whyte
7. Access & Linkage
8. Uses & Activities
9. Comfort & Image
10. Sociability
11. Analytic-Description
12. Reability
13. Factor Analysis
14. One Sample T-Test
15. None Governmental Organization

منابع

- ادواردز، جک ئی؛ ماری دی، پل روزن فلد و بوث کیولی، استفانی (۱۳۷۹). *تحقیق پیمایشی، راهنمای عمل*. ترجمه داوود ایزدی و محمد اعرابی، چاپ اول، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- پاپلی یزدی، محمدحسین و رجیب سناجردی، حسین (۱۳۸۶). *نظریه‌های شهر و پیرامون*. چاپ دوم، قم: مهر.
- پاکزاد، جهانشاه (۱۳۸۳). بررسی تطبیقی شهرهای ایرانی و اروپایی برای ریشه‌یابی موانع تاریخی مشارکت مدنی. *دوفصلنامه صفا*، شماره (۳۷)، ۴۳-۲۵.
- توسلی، محمود (۱۳۷۶). *اصول و روش‌های طراحی شهری و فضای مسکونی در ایران*. چاپ اول، تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران.
- جعفری، مسعود و زهتابیان، شادی (۱۳۸۵). خلق و توسعه فضاهای شهری، *اولین همایش بین‌المللی شهربرتر، طرح برتر، همدان: شهرداری*.
- حبیبی، کیومرث؛ پوراحمد، احمد و مشکینی، ابوالفضل (۱۳۷۹). *بهسازی و نوسازی بافت‌های کهن شهری*. چاپ دوم، تهران: انتخاب.
- رفیعیان، مجتبی و عسگری، علی (۱۳۷۹). سالمندان و ضرورت آمایش فضاهای شهری، *همایش بین‌المللی سالمندان، تهران: دانشکده بهزیستی و توانبخشی دانشگاه تهران*. شماره ص ۱۹-۹.
- رفیعیان، مجتبی؛ عظیمی، مریم و مقدم، حامد (۱۳۹۱). ارزیابی کیفیت مناطق شهری در برخورداری از فضاهای عمومی شهری، *آمایش محیط*، شماره (۱۶)، ۴۹-۳۳.
- رهنمایی، محمدتقی و عباس‌زاده، مهدی (۱۳۹۰). تحول کارکردهای فرهنگی فضاهای شهری تهران. *مطالعات شهرهای ایرانی و اسلامی*، شماره (۳)، ۸۸-۷۷.
- عظیمی، مریم (۱۳۹۰). *ارزیابی عملکرد فضاهای عمومی شهری بر اساس معیارهای کیفی محیط (نمونه موردی شهر قدیم لار)*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان.
- کارمونا، متیو؛ هیت، تیم. اک، تنر و تیسدل، استیون (۲۰۰۳). *مکان‌های عمومی، فضاهای شهری*. ترجمه قرایی و دیگران. چاپ اول، تهران: دانشگاه هنر تهران.
- کریر، راب (۱۳۷۵). *فضای شهری*. ترجمه خسرو هاشمی‌نژاد، چاپ اول، تهران: جهاد دانشگاهی.
- مردمی، کریم و قمری، حسام (۱۳۹۰). الزامات معماری تأثیرگذار در اجتماع‌پذیری فضای ایستگاه‌های مترو. *مدیریت شهری*، شماره (۲۷)، ۴۰-۳۱.
- مهندسین مشاور آرمانشهر (۱۳۸۹). *طرح ساماندهی بافت فرسوده شهر لار*، تهران: شرکت مادر تخصصی عمران و بهسازی بافت‌های فرسوده استان فارس.
- مظفر، فرهنگ و راست‌بین، ساجد (۱۳۹۰). مدل‌سازی و تحلیل جریان‌های حرکت پیاده در بافت‌های تاریخی با رویکرد احیاء و پویایی اجتماعی. *مرمت آثار و بافت‌های تاریخی و فرهنگی*، شماره (۲)، ۵۲-۳۱.
- مقدم، حامد (۱۳۸۸). *ارزیابی و ارتقاء کیفیت فضاهای عمومی شهر قدیم لار با استفاده از تئوری گراف*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران مرکز دانشگاه آزاد اسلامی.
- موریس، جیمز (۱۳۸۴). *تاریخ شکل شهر*. ترجمه رضایه رضازاده، چاپ چهارم، تهران: دانشگاه علم و صنعت.

- Habermas, J. (1989). *The structural transformation of public sphere: An inquiry into a category of bourgeois society*. Cambridge: Polity Press.
- Madanipour, A. (2003). *Public and private spaces of the city*. London: Routledge.
- Oldenburg, R. (1999). *The Great Good Place: Cafes, Coffee shops, Community Center, Beauty par-lors, General stores, Bars, Hangouts, and how they get through the day*. New York: Pragon House.
- www.pps.org/What makes a successful place (access date:20/03/2011).